

O B S A H :

	Str.
I. Úvod	7
II. Historické prameny	10
III. První vystoupení Žižkova v hnutí husitském (v Praze r. 1419)	20
IV. Počátky Žižkovy činnosti jako vojevůdce. Bitvy u Nekměře a Sudoměře. Vznik legendy o Žižkovi (r. 1419/20)	24
V. Žižka vůdčem Táborův i spojených vojsk husitských. Žižka a Mikuláš z Husi. Bitva na Vítkově. Tvrz Kalich (r. 1420)	31
VI. Další činnost Žižkova až do jeho oslepnutí: vojenské vítězství čtyř artikulů v celých Čechách a schválení jich na sněmu v Čáslavi Čechy i Moravany (r. 1420/21)	37
VII. Postup Žižkovy pověsti. Úspěchy na Vladaři a u Kutné Hory (r. 1421/22)	45
VIII. Legenda o Žižkovi a její následek: tvrzení o Žižkově násilí	51
IX. Obětování lidských životů za dobv Žižkovy	56
X. Výklad přikázání »Nezabiješ« jindy a nyní	61
XI. Žižkovo chování v otázce trestu smrti. Jeho vojenský řád a jiné programové projevy. Jeho praxe: Prachovice, Kutná Hora, Chrudim, Jaroměř. Upalování kněží. Celková mírnost jeho.	66
XII. Žižka a »pikharti«. Charakteristika Táborů chiliastických a radikálních. Jejich učení dle výtek v hádání u Zmrzlíků. Jejich chování. Antochův rozkol ve vojsku Žižkově a trest za to: upálení rozkolníků v Klokotech. Mravní čistota i askese chiliastů a křivost pomluv o nich šířených.	89
XIII. Žižka a »adamité«. Jejich nauky, chování; poměr k jiným exaltovaným projevům středověkým; vztah k Chelčickému a českým bratřím. Jejich náboženská	

	pokročilost a mravní bezúhonnost. Jejich vyhlazení — tragický omyl, zaviněný nesnášlivostí doby. Nevina Žižkova v tomto směru. Poměr Žižkův k universitě. Národní a vojenské pohnutky jeho zakročení proti »adamtům«	110
XIV.	Žižka a kněz Martinek. Žižkovy pohnutky k odstranění Martinka. Chování jiných Husitů. Mylný soud Dobrovského o »fanatismu« husitském. Konečná rehabilitace Žižky i Táborů až po »adamyty« a správnost Masarykova hesla »Tábor pro nás jest program«	127
XV.	Žižka a pustošení chrámův i země. Jeho odpor proti němu. Jeho přesný postup při boření i plenění dle nutných potřeb strategických. Příčiny křivého soudu posavadní literatury v tomto směru: záměna představ a věcí	137
XVI.	Druhé období historické činnosti Žižkovy. Zrádné jednání husitských konservativců (Pražanů). Žižkovy podniky proti nim. Bitvy u Hořic a Strachova Dvora. Výprava do Uher. Nová zrada Pražanů. Bitva u Malešova, obležení Prahy. Žižkův skon (r. 1422/24)	146
XVII.	Žižka jako politik. Mylný soud Palackého a Denisa o této otázce; jejich nesociologické názory. Žižkův odkaz národu.	158
XVIII.	Žižka jako válečník. Snižování jeho významu militaristickými obdivovateli Napoleona, Fridricha II. a Moltke. Vojenská, politická i mravní povznešenost Žižkova nad Napoleonem. Jeho dokonalé pochopení sociologického významu války. Jeho ekonomie, využití terénu, vynalézavost, psychologická znalost a obezřelost. Žižka jako činitel mírový.	167
XIX.	Žižka jako Čech a člověk. Jeho jihočeský původ a charakter. Jeho překonání průměru jihočeské povahy bohatstvím a skvělým rozmachem ducha. Geniálnost a tragika genia v jeho postavě. Žižka jako vychovatel, předchůdce sokolství a skautingu. Poměr ducha a hmoty v díle Žižkově: duch je vůdčím živlem, ale harmonicky splývá s hmotou. Žižka — meteor, zanechavší trvalou stopu.	195
XX.	Doslov	195
	Poznámky	198—210